

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ligbrænding.

(Første behandling findes i tidenden sp. 104; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 745).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag samt spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren (Ernst Christiansen): Udvalget angående forslag til lov om ligbrænding har afholdt en række møder, 9 ialt. Udvalget har beset 2 krematorier, nemlig et på Frederiksberg og det store Bispebjerg krematorium. Endvidere har udvalget modtaget en deputation fra Dansk Ligbrændingsforening, og der er yderligere fra denne organisation tilgået udvalget oplysninger angående ligbrænding i Sverige og Norge. Udvalget har desuden fra ministeriet efter anmodning modtaget genparter af skrivelser fra biskopperne, kirkeministeriet, sundhedsstyrelsen politimestrene og politidirektøren i København samt Københavns magistrat. Udvalget har haft samråd med den højtærede justitsminister.

Indenfor udvalget har der været et stærkt ønske om at nå frem til enighed om det foreliggende lovforslag, og det er i nogen grad lykkedes, idet hele udvalget med undtagelse af et enkelt medlem, det ærede medlem hr. Krarup, samler sig om at indstille lovforslaget til vedtagelse, dog med visse ændringer.

Den væsentligste ændring, der er foreslået af flertallet, altså hele udvalget med undtagelse af det ærede medlem hr. Krarup, vedrører lovforslagets § 2, stk. 1, nr. 3, der jo er den centrale bestemmelse i dette lovforslag. Ifølge den oprindelige formulering var der i ret vid udstrækning givet de efterladte efter en afdød ret til at bestemme, om der skulle foretages ligbrænding. Ved det af udvalget stillede ændringsforslag, ændringsforslag nr. 1, er der sket

en begrænsning, en betydelig begrænsning, men der er stadig foreslået en formulering, som betegner en udvidelse i forhold til den nugældende lov. Ændringsforslaget, som næsten hele udvalget har samlet sig om, går ud på, at en afdøds med ham til hans død samlevende ægtefælle skal have ret til at bestemme, om den afdøde skal brændes, eller, hvis den afdøde var ugift og under 21 år, eller han ikke var ved sin fornufts fulde brug, skal den eller de, der ved hans død eller hans fyldte 18. år havde forældremyndigheden, kunne bestemme, at der skal ske ligbrænding. Det er det centrale punkt i lovforslaget, og det er det centrale ændringsforslag, om hvilket der altså er opnået enighed indenfor flertallet. Endvidere er der nogle andre ændringsforslag, deriblandt et, nr. 5, som det nævnte store flertal i udvalget har stillet, gående ud på en tilføjelse om, at der kan ikke finde ligbrænding af opgravede ligrester sted, hvis der fra den afdøde eller dennes ægtefælle eller børn foreligger et overfor kirkegårdsbestyrelsen tilkendegivet ønske om, at der ikke må ske ligbrænding på noget tidspunkt.

Dernæst er der en ændring af mere reaktionel karakter om, at den, der drager omsorg for bisættelsen, hvis der skal ske ligbrænding, skal drage omsorg for, at ligbrænding finder sted.

Endelig er der et ændringsforslag, stillet af den højtærede justitsminister og tiltrådt af udvalgets flertal, der giver politiet en mere vidtgående bemyndigelse til i givet fald at lade ligbrænding foretage.

Ændringsforslagene nr. 1—2 og 4—6 er altså i samråd med den daværende justitsminister tiltrådt af denne, medens udvalgets flertal tiltræder det af justitsministeren under nr. 7 stillede ændringsforslag. Nu er der jo sket det, at under lovforslagets behandling har vi efterhånden opnået at have tre justitsministre, men jeg udtaler håbet om, at den nuværende højtærede justitsminister også vil kunne tiltræde ændringsforslagene.

Indenfor det nævnte udvalgs flertal er der en deling vedrørende lovforslagets § 2, stk. 1, nr. 5, idet to af udvalgsmedlemmerne, de ærede konservative medlemmer hr. Malchau og hr. P. A. Poulsen, stiller et ændringsforslag, nr. 3, som går ud på,